

Núm. de Protocol: 93-027

S E N T E N C I A   NUM: 94-06

PARTS:

Apel.lant: CASS

Representant: M.A.F.

Advocat: Despatx A.

Apel.lada: O.M.R.

Representant: en nom propi

Advocat: M.R.L.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Bernard PLAGNET

Magistrats: Lluís Saura Lluvià
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 28 de març de 1994.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número 93-027.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La Sentència de 18 d'octubre de 1993 del Jutjat Administratiu i Fiscal, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i a les al·legacions de les parts, va estimar la demanda presentada pel Sr. O.M.R. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, anul·lant les decisions d'aquest organisme de 28 de desembre de 1992 i 27 de gener de 1993, en considerar que el demandant tenia dret a les prestacions derivades de l'accident de circulació que l'interessat va patir el 30 de setembre de 1992.

2.- Contra aquesta Sentència, la representació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social presentà recurs d'apel·lació l'11 de novembre de 1993, en el que demanava que fos revocada, per entendre que el demandant no tenia oberts els drets derivats de la seva afiliació a la referida Caixa, tota vegada que no va ésser donat d'alta fins una data posterior a aquella en que l'accident va tenir lloc.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social se'n va donar trasllat al Sr. O.M.R., el qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 2 de desembre de 1993, en que sol·licitava la desestimació de l'esmentat recurs, entenent que la Sentència impugnada havia realitzat una adequada valoració de les proves practicades a la instància, atès que l'interessat es trobava en situació d'alta a dues empreses en la data de l'accident, és a dir, a la F.A.A. i a la Planxisteria L..

4.- Les parts van demanar la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions escrites, i així ho va acordar el Tribunal per Providència de 14 de gener de 1994, havent presentat els interessats els escrits corresponents dins del termini que els va ésser atorgat.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió sotmesa a la decisió d'aquesta Sala es redueix a determinar si el demandant té dret a les prestacions mèdiques derivades de l'accident de circulació que va patir el 30 de setembre de 1992. Com es desprèn dels Antecedents d'aquesta resolució, la Sentència del Jutjat Administratiu i Fiscal ha acollit les pretensions del demandant sobre aquest punt, i ha entès que l'interessat tenia oberts els drets derivats de la seva afiliació a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, tota vegada que els efectes de la declaració d'alta han de situar-se el 28 de setembre del mateix any, data en la que va començar la relació laboral amb l'empresa "Planxisteria L.". Aquest pronunciament és impugnat per l'apel·lant, que considera que no ha estat acreditada aquesta relació de treball, i que no es poden atorgar efectes retroactius a l'afiliació, almenys pel que fa a les prestacions derivades d'accident de treball.

Tercer.- Com a qüestió prèvia, s'ha de deixar establert que el demandant no es trobava en situació d'alta a la F.A.A. en la data en que va tenir lloc l'accident objecte del present procés, tal i com ho declara el tercer dels Fonaments de Dret de la Sentència impugnada. Així resulta de la documentació incorporada a l'expedient administratiu i, de manera especial, de la comunicació que obra al foli 34 dels autes. El fet de que l'interessat hagués percebut una determinada quantitat global en concepte de quitança, en la que pot considerar-se inclosa la retribució del període de vacances de que no havia gaudit, no suposa que la relació de treball s'hagués prolongat més enllà del 2 de setembre de 1992, data en que causà baixa a la F.A.A. .

En conseqüència, l'objecte del procés es limita a examinar l'eficàcia de la declaració d'alta formulada el 2 d'octubre de 1992 com a treballador de la "Planxisteria L.", la qual resulta discutida per la Caixa Andorrana de Seguretat Social, especialment pel fet de que va ser realitzada "in tempore suspecto", és a dir, amb posterioritat a l'accident abans referit. De la mateixa manera, l'apel·lant es basa en el parentiu existent entre el demandant i l'empresari (sogre de l'anterior), i en les divergències que s'observen en les diverses manifestacions relatives a les activitats laborals desenvolupades per l'interessat i a la seva categoria dins l'empresa.

Quart.- De bell antuvi s'ha de concloure, tal i com ho fa la Sentència impugnada, que resulta admissible que l'alta d'un treballador es produeixi dins dels vuit dies següents a la data d'inici efectiu de la prestació de treball, amb efectes des d'aquesta darrera, a no ser que s'acrediti de manera suficient que s'ha produït una falsa declaració quant a la data de la contractació. Així es desprèn del que disposa l'article 4t. del Reglament Contenciós i de la pràctica seguida per la pròpia C.A.S.S., que fa constar expressament aquesta possibilitat en els impresos de declaració d'alta dels assegurats. Aquesta interpretació resulta, a més, coherent amb la finalitat perseguida pel sistema de seguretat social, atès que, en abstracte, resulta possible -i fins i tot freqüent- que els tràmits burocràtics necessaris per a l'afiliació d'un treballador no siguin absolutament coetanis amb l'inici de la prestació de serveis, i no obstant això, la cobertura derivada de l'assegurança social s'ha d'estendre des del mateix inici de l'activitat laboral.

Des d'aquest punt de vista, en el cas que ens ocupa, no hi ha obstacles legals per admetre que, en principi, pugui tenir eficàcia des del 28 de setembre de 1992 la declaració d'alta presentada per l'empresa dins dels vuit dies següents, és a dir, el 2 d'octubre, encara que en aquesta última data ja s'hagués produït l'accident determinant de les prestacions reclamades.

Cinquè.- Ara bé, la plena eficàcia de la declaració d'alta queda condicionada, a més, al fet de que es facin efectives les corresponents cotitzacions a la C.A.S.S. Sobre aquesta qüestió, els articles 16 i 17 del Reglament Financer disposen que les cotitzacions es pagaran per mensualitats vençudes i s'han d'abonar en el termini de deu dies següents al venciment del període a que corresponguin.

L'article 18 del mateix Reglament estableix les conseqüències que es deriven de la manca de pagament de les cotitzacions, que consisteixen en la pèrdua dels drets a les prestacions, fins que la situació no quedi regularitzada, tot això sens perjudici de les sancions previstes al Reglament Contenciós. L'esmentat article 18 contempla, a més, una cautela derivada del fet de que, segons l'article 10 del mateix Reglament Financer, correspon a l'empresari satisfer l'import de les cotitzacions: la pèrdua de drets derivada de la manca de pagament no afectarà el treballador assalariat que aportï la prova de la retenció per part del patró de la seva cotització personal, presentant el butlletí de salari, d'utilització obligatòria.

Sisè.- En el supòsit ara examinat, ben al contrari, resulta dels documents aportats als autes que, malgrat haver-se donat d'alta l'interessat en data 2 d'octubre, amb efectes del 28 de setembre anterior, no va ser inclòs al full de cotitzacions de l'esmentat mes de setembre, presentat el 15 d'octubre següent. Aquesta irregularitat no va ser esmenada fins el moment en que es van fer efectives les cotitzacions corresponents al mes d'octubre, en data 13 de novembre de 1992.

D'altra banda, no hi ha cap indicati de que al treballador li fos retinguda la part de les cotitzacions que li corresponia abonar, i ni tan sols de l'efectiu pagament del salari, atès que, segons al.llega, aquest li va ser satisfet en efectiu i sense comprovant.

Setè.- Aquest conjunt de circumstàncies obliga a concloure que, en aplicació de l'article 18 del Reglament Financer, i atès que, malgrat donar-se d'alta, no van ser satisfetes dins del termini establert les oportunes cotitzacions, el demandant tenia suspeses les prestacions de la C.A.S.S. fins a la data del 13 de novembre de 1992, en que va regularitzar l'esmentada manca de pagament.

Encara que aquesta situació sigui imputable en primer lloc a l'empresari, com a directament obligat al pagament de les cotitzacions, no pot negligir-se l'obligació que recau sobre el treballador d'acreditar, encara que sigui mitjançant indicis, que li ha estat retinguda la part que li correspon abonar, sobretot en aquest cas, en que tan dubtosa resulta la mateixa existència de la relació laboral.

Vuitè.- Com a conseqüència dels raonaments precedents, s'ha d'estimar el recurs d'apel.lació formulat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social, amb desestimació de la demanda formulada pel Sr. O.M.R..

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Estimar el recurs d'apel·lació formulat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la Sentència del Jutjat Administratiu i Fiscal de 18 d'octubre de 1993, la qual es revoca, i en conseqüència es desestima la demanda formulada pel Sr. O.M.R. contra l'esmentat organisme.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors CERVOS PIFARRE